

1 Kādu veidu termiņi attiecas uz civilprocesu?

Termiņi ir periodi, kuros ir jāveic darbība vai kuriem jāpauz, pirms tiek iztiesāta lieta vai pirms tiek veikta darbība. Termiņi ir ieviesti, lai nodrošinātu ātru tiesas spriešanu un garantētu tiesības tikt uzklautām. Procesuālie termiņi ir termiņi, kuru ievērošanai vai neievērošanai ir procesuālas sekas. Tos iedala divās galvenajās kategorijās: 1) noteiktais periods DARBĪBAS veikšanai ir termiņš, kurā ir jāveic procesuāla darbība, piemēram, ar likumu noteikts termiņš pārsūdzības iesniegšanai (sk. CPK 318. panta 1. punktu), un 2) SAGATAVOŠANĀS termiņš ir termiņš, kuram beidzoties, ir jāveic procesuāla darbība. Šie termiņi, piemēram, termiņš atbildētāja izsaukšanai (sk. CPK 228. pantu), parasti ir par labu atbildētājiem, jo tiem ir dots laiks sagatavoties. Šis dalījums ir svarīgs, jo termiņus darbības veikšanai var pagarināt pēc abu pušu vienošanās, savukārt sagatavošanās termiņus nevar pagarināt. Termiņš darbības veikšanai beidzas nākamajā darbdiēnā, ja beigu termiņš sakrīt ar oficiālu brīvdienu, savukārt sagatavošanās termiņš beidzas tā pēdējā dienā neatkarīgi no tā, vai tā ir brīvdiena vai darbdiēna. Svarīgi procesuālie termiņi saskaņā ar Civilprocesa kodeksu (CPK) ir šādi:

- 1) termiņš pušu izsaukšanai pēc prasības celšanas (sešdesmit [60] dienas pirms tiesas sēdes, ja vien puse nedzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma — tādā gadījumā termiņš ir deviņdesmit [90] dienas pirms tiesas sēdes; sk. CPK 228. pantu);
- 2) termiņš, kurā var iesniegt pieteikumu sprieduma atlikšanai (piecpadsmit [15] dienas no lēmuma izsniegšanas, ja tiesātā puse, kura dzīvo Griekijā, nav ieradies uz tiesas sēdi, kurā pieņemts lēmums, ja vien puse, kura nav ieradies, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta ir nezināma — tādā gadījumā termiņš ir sešdesmit [60] dienas pēc sprieduma izsniegšanas; sk. CPK 503. pantu);
- 3) termiņš pārsūdzības iesniegšanai (trīsdesmit [30] dienas no galīgā sprieduma izsniegšanas dienas, ja puse, kura iesniedz pārsūdzību, dzīvo Griekijā; ja puse, kura iesniedz pārsūdzību, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir sešdesmit [60] dienas no galīgā sprieduma izsniegšanas dienas. Ja galīgais spriedums nav izsniegts, termiņš pārsūdzības iesniegšanai ir trīs [3] gadi no sprieduma publicēšanas dienas; sk. CPK 518. pantu);
- 4) termiņš lietas izskatīšanas atsākšanai (sešdesmit [60] dienas, ja puse, kura to ierosina, dzīvo Griekijā; ja puse, kura to ierosina, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir viens simts divdesmit [120] dienas; sk. CPK 545. pantu);
- 5) termiņš tālākas pārsūdzības iesniegšanai (trīsdesmit [30] dienas no sprieduma izsniegšanas dienas, ja pārsūdzības iesniedzējs dzīvo Griekijā; ja puse, kura iesniedz pārsūdzību, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir deviņdesmit [90] dienas no sprieduma izsniegšanas dienas. Ja spriedums nav izsniegts, termiņš tālākas pārsūdzības iesniegšanai ir trīs [3] gadi no sprieduma publicēšanas dienas; sk. CPK 564. pantu).

CPK ir paredzēti arī procesuālie termiņi cita veida tiesvedībai, piemēram, saistībā ar laulāto mantiskajām attiecībām (šķiršanās, laulības anulēšana u. c.), maksājuma rīkojuma pieteikumu un iebildumu pret šādu pieteikumu (sk. CPK 632. pantu), nomas strīdiem, darba strīdiem, pagaidu pasākumiem, izpildes procedūru un iebildumu pret šādu izpildes procedūru.

2 Saraksts ar dažādām dienām, kas paredzētas kā brīvdienas saskaņā ar 1971. gada 3. jūnija Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71.

Griekijā brīvdienas ir uzskaitītas papildināmā sarakstā Likumā Nr. 1157/1981. Kritērijs brīvdienas noteikšanai ir darījumu neveikšana kopumā, tādēļ brīvdienas konkrētām profesijām vai dienestiem netiek ņemtas vērā. Tie var būt valsts svētki, reliģiskas brīvdienas vai citas brīvdienas, vai pat vietēja mēroga vai vienreizēja brīvdiena. Valsts iestāžu brīvdienas ir oficiālas brīvdienas. Par brīvdienām uzskata šādas dienas: 25. marts (valsts svētki), 28. oktobris (valsts svētki), Jaungada diena, Zvaigznes diena (6. janvāris), Lielā piektdiena, Klusā sestdiena, 1. maijs, 15. augusts, Pirmie Ziemassvētki un Otrie Ziemassvētki, Svētā Gara diena, Tīrā pirmdiena (Lielā gavēņa pirmā diena), Otrās Lieldienas un visas svētdienas.

3 Kādi ir piemērojami vispārīgie noteikumi par dažādu civilprocedūru termiņiem?

Procesuālie termiņi ir izklāstīti CPK 144.–151. pantā. Atkarībā no faktora, kas nosaka to ilgumu, termiņus iedala likumā noteiktos (noteikti ar likumu, piemēram, termiņi prasības celšanai), tiesas noteiktos (nosaka tiesa, kas izskata lietu, piemēram, termiņš, kurā pusēm jāierodas klātienē — sk. CPK 245. pantu), apturošos (to neievērošana ir sodāma ar tiesas sēdes atcelšanu) un obligātos (to neievērošana ir sodāma ar tiesību zaudēšanu). Termiņu sākums un beigas tiks izskaidroti turpmāk. Termiņa skaitīšana tiek pārtraukta, ja puse tā ritējuma laikā nomirst. Ja termiņš tiek skaitīts no dokumenta iesniegšanas, jaunais termiņš tiek skaitīts no datuma, kad mirušās personas tiesību pārņēmēji iesniedz jaunu dokumentu. Ja termiņš tiek skaitīts no cita notikuma, jaunais termiņš tiek skaitīts no datuma, kad iepriekš minētās personas veic attiecīgo darbību. Ja lietas izskatīšana tiek pārtraukta termiņa ritējuma laikā, termiņa skaitīšana tiek apturēta, un jaunais termiņš tiek skaitīts no jaunās lietas izskatīšanas sākuma datuma. Laikposms no 1. līdz 31. augustam netiek iekļauts tāda termiņa aprēķinā, kas noteikts darbību veikšanai saskaņā ar CPK 147. panta 7. punktu. To vidū ir termiņi prasības celšanai un termiņi iebildumu izvirzīšanai.

Saskaņā ar likumu termiņu ir atļauts pagarināt ne tikai pēc pušu savstarpējas vienošanās, bet arī ar tiesneša piekrišanu. Pagarināt var gan likumā paredzētus, gan tiesas noteiktus termiņus ar nosacījumu, ka tas neietekmē trešo personu tiesības. Pieteikums vienošanās pagarināšanai tiesnesim nav saistošs, un viņš var to apstiprināt daļēji vai noraidīt, izvērtējot katras konkrētas lietas apstākļus. Tas nozīmē, ka pusēm ir jāpamato pagarinājuma iemesls. Visbeidzot, termiņu var saīsināt ar tiesas lēmumu, pusēm par to vienojoties. Saīsināt var visus likumā noteiktos termiņus, izņemot termiņus prasības celšanai.

4 Ja akts vai formalitāte ir jāveic noteiktā periodā, kas ir šā perioda sākuma brīdis?

Termiņš sākas nākamajā dienā pēc datuma, kurā iestājies notikums, kas nosaka tā sākumu (*a momento ad momentum*).

5 Vai sākuma brīdi var ietekmēt vai mainīt dokumentu nosūtīšanas vai iesniegšanas metode (personīga iesniegšana, ko veic tiesu izpildītājs vai pasta dienests)?

Civilprocesa kodeksā nav paredzēta termiņa pagarināšana vai saīsināšana, ja dokumenti tiek nosūtīti pa pastu vai ar cita veida transporta pakalpojumu.

6 Ja termiņa ritējums sākas ar kādu notikumu, vai diena, kurā šis notikums ir noticis, tiek ņemta vērā, aprēķinot laika periodu?

Diena, kurā ir iestājies notikums, kas nosaka termiņa sākumu, var tikt iekļauta termiņa aprēķinā tikai tad, ja tas ir īpaši paredzēts likumā, spriedumā vai līgumā. Nosacījums, ka noteikts termiņš tiek skaitīts no izsniegšanas datuma, to nenozīmē. Tādēļ būtiski termiņi pārsūdzības tiesiskajai aizsardzībai, turpmākai pārsūdzībai vai iebildumu izvirzīšanai tiek skaitīti no dienas pēc datuma, kurā spriedums ir izsniegts vai publicēts. Tomēr, ja ir noteikts, ka termiņš tiek skaitīts no konkrētas dienas, attiecīgā diena tiek ņemta vērā aprēķinā. Ja notikums, kas nosaka termiņa sākumu, ir izsniegšana, jebkāda cita veida paziņojuma saņemšana par izsniedzamā dokumenta saturu nav ietekmes uz termiņa aprēķināšanu.

7 Ja termiņš ir izteikts dienās, vai norādītajā dienu skaitā ir kalendārās dienas vai darba dienas?

Tam, vai pa vidu ir brīvdienas, nav nozīmes. Darbdienas tiek ņemtas vērā aprēķinā tikai tad, ja tas ir īpaši norādīts (piemēram, ja tiek aprēķināts termiņš maksājuma rīkojuma pārsūdzēšanai).

8 Ja šis periods ir izteikts nedēļās, mēnešos vai gados?

Līdzīgi, ja termiņš tiek izteikts mēnešos vai gados, nav nozīmes, vai pa vidu ir brīvdienas, ja vien likumā nav īpaši paredzēts, ka termiņš attiecas uz darbdienām.

9 Kad beidzas termiņš, ja tas ir izteikts nedēļās, mēnešos vai gados?

Ja termiņš ir izteikts gados, tas beidzas tad, kad ir pagājusi pēdējā gada attiecīgā diena. Aprēķinā netiek ņemts vērā, vai pa vidu ir garais gads.

Ja termiņš ir izteikts mēnešos, tas beidzas tad, kad ir pagājusi pēdējā mēneša attiecīgā diena, kas atbilst termiņa sākuma dienai. Ja šādas atbilstības nav, par pēdējo uzskata mēneša pēdējo dienu. Dienu skaitam mēnesī nav nozīmes.

Ja tiek piemērots pusgada termiņš, tas nozīmē sešus (6) mēnešus, savukārt pusmēneša termiņš nozīmē piecpadsmit (15) dienas.

Ja termiņš ir izteikts nedēļās, tas beidzas tad, kad ir pagājusi tās nedēļas attiecīgā diena, kas atbilst termiņa sākuma dienai, proti, ja notikums ir iestājies pirmdienā, nedēļu ilgs termiņš beidzas nākamajā pirmdienā.

10 Ja termiņš beidzas sestdienā, svētdienā, svētku dienā vai brīvdienā, vai to pagarina līdz nākamajai pirmajai darba dienai?

Ja termiņš beidzas sestdienā, svētdienā, svētku dienā vai brīvdienā, to pagarina līdz nākamajai darbdienai.

11 Vai pastāv īpaši gadījumi, kuros termiņi tiek pagarināti? Kādi ir nosacījumi, lai termiņus būtu iespējams pagarināt?

Saskaņā ar likumu termiņu ir atļauts pagarināt ne tikai pēc pušu savstarpējas vienošanās, bet arī ar tiesneša piekrišanu. Pagarināt var gan likumā paredzētus, gan tiesas noteiktus termiņus ar nosacījumu, ka tas neietekmē trešo personu tiesības. Pieteikums vienošanās pagarināšanai tiesnesim nav saistošs, un viņš var to apstiprināt daļēji vai noraidīt, izvērtējot katras konkrētas lietas apstākļus.

12 Kādi ir pārsūdzību iesniegšanas termiņi?

1) Termiņš, kurā var iesniegt pieteikumu sprieduma atlikšanai (piecpadsmit [15] dienas no sprieduma izsniegšanas, ja tiesātā puse, kura dzīvo Grieķijā, nav ieradies uz tiesas sēdi, kurā pieņemts spriedums, ja vien puse, kura nav ieradies, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta ir nezināma — tādā gadījumā termiņš ir sešdesmit [60] dienas pēc sprieduma izsniegšanas; sk. CPK 503. pantu).

2) Termiņš pārsūdzības iesniegšanai ir noteikts CPK 518. panta 1. punktā. Ja pārsūdzības iesniedzējs dzīvo Grieķijā, šis termiņš ir trīsdesmit (30) dienas; ja pārsūdzības iesniedzējs dzīvo ārvalstīs vai viņa dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir sešdesmit (60) dienas. Sešdesmit (60) dienu termiņš neattiecas uz personām, kuras uzturas ārvalstīs īslaicīgi (brīvdienų ceļojums, dažu dienu prombūtne īpašā nolūkā), taču ir noteikts ilgums, kas ir saistīts ar personas profesionālo vai civilstāvokli.

3) Termiņš lietas izskatīšanas atsākšanai (sešdesmit [60] dienas, ja puse, kura to ierosina, dzīvo Grieķijā; ja puse, kura to ierosina, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir viens simts divdesmit [120] dienas; sk. CPK 545. pantu).

4) Termiņš tālākas pārsūdzības iesniegšanai (trīsdesmit [30] dienas no sprieduma izsniegšanas dienas, ja pārsūdzības iesniedzējs dzīvo Grieķijā; ja puse, kura iesniedz pārsūdzību, dzīvo ārvalstīs vai tās dzīvesvieta nav zināma, termiņš ir deviņdesmit [90] dienas no sprieduma izsniegšanas dienas. Ja spriedums nav izsniegts, termiņš tālākas pārsūdzības iesniegšanai ir trīs [3] gadi no sprieduma publicēšanas dienas; sk. CPK 564. pantu).

13 Vai tiesas var mainīt termiņus, jo īpaši ierašanās termiņus vai noteikt īpašu ierašanās datumu?

Tiesiskās aizsardzības prasība saskaņā ar Grieķijas tiesību aktiem neatkarīgi no strīda būtības ietver gan pastāvīgu, gan pagaidu tiesisko aizsardzību.

Lietas, kurās, ņemot vērā jautājuma steidzamību vai vajadzību novērst nenovēršamus draudus, tiesas var noteikt pasākumus, lai nodrošinātu vai aizsargātu tiesības regulēt situāciju, kā arī mainīt vai atcelt tās, tiek izskatītas saīsinātās procedūras ietvaros (saskaņā ar CPK 682.–738. pantu). Ņemot vērā to steidzamību, tiesnesis, kurš rīkojas ar mērķi nodrošināt ātru izskatīšanu, vienlaikus ņemot vērā pušu tiesības tikt uzklautām, ir tiesīgs noteikt laiku un vietu, kurā tiek izskatīts pieteikums pagaidu pasākumu piemērošanai. Tiesnesis var arī noteikt tiesas pavēstes izdošanas metodi un termiņu informēšanai par neierašanos pat personām, kuras dzīvo ārvalstīs vai kuru dzīvesvieta nav zināma. Tiesas sēdi var noteikt arī svētdienā vai brīvdienā. Iepriekš minētie termiņi attiecas uz visiem civilprocesiem, izņemot pagaidu pasākumus, neparedzot to pagarinājumu.

14 Ja aktu, kas paredzēts pusei, kura uzturas vietā, kur viņa gūtu priekšrocību no termiņa pagarinājuma, paziņo vietā, kur tie, kuri tur uzturas, negūst priekšrocību no šī pagarinājuma, vai šī persona zaudē šī termiņa priekšrocību?

Grieķijas tiesību aktos tāda noteikuma nav.

15 Kādas ir sekas termiņu neievērošanas gadījumā?

Termiņu neievērošanai attiecībā uz tiesu iestāžu rīcību nav procesuālu sekas. Ja tiek nokavēts termiņš celt prasību saistībā ar pušu darbībām, attiecīgās tiesības tiek zaudētas, savukārt citu veidu sekas, piemēram, tiesas sēdes nepieļaujāmība, rodas sagatavošanās termiņu neievērošanas gadījumā (sk. CPK 271. panta 1. punktu).

16 Ja beidzas termiņš, kādi līdzekļi ir pieejami tiem, kuri termiņus ir nokavējuši, t.i., saistības nepildošām pusēm?

Restitutio in integrum ir Konstitūcijā paredzēts tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas nozīmē, ka pusei, kura *force majeure* vai otras puses krāpniecisko nolūku rezultātā nav ievērojusi termiņu, ir tiesības iesniegt pieteikumu par to, ka tiek atjaunota tās *status quo* pozīcija, kāda tā bija pirms termiņa izbeigšanās.

Tomēr izņēmuma kārtā šādu pieteikumu nevar iesniegt, ja tā pamatā ir a) pieteikuma iesniedzēja pilnvarotās personas vai juridiskā pārstāvja kļūda, b) fakti, kurus tiesnesis ir izvērtējis, uzklautot termiņa pagarinājuma vai atlikšanas pieteikumu, lai apstiprinātu attiecīgu pagarinājumu vai atlikšanu. Pieteikumā ir jāpamato, kādēļ termiņš nav ievērots, jāsniedz pierādījumi, kas apliecina apgalvojumu patiesumu un neizdarīto darbību, vai jānorāda, ka tā ir izdarīta.

Restitutio in integrum pieteikums ir jāizskata trīsdesmit (30) dienu laikā no datuma, kurā ir beigušies *force majeure* apstākļi vai ir paziņots par krāpniecisko nolūku, ja vien nav iespējams piemērot jaunu termiņu, ja kāda iemesla dēļ nav ievērots iepriekš minētais termiņš (sk. CPK 152.–158. pantu).

Tomēr izņēmuma kārtā šādu pieteikumu nevar iesniegt, ja tā pamatā ir a) pieteikuma iesniedzēja pilnvarotās personas vai juridiskā pārstāvja kļūda, b) fakti, kurus tiesnesis ir izvērtējis, uzklautot termiņa pagarinājuma vai atlikšanas pieteikumu, lai apstiprinātu attiecīgu pagarinājumu vai atlikšanu. Pieteikumā ir jāpamato, kādēļ termiņš nav ievērots, jāsniedz pierādījumi, kas apliecina apgalvojumu patiesumu un neizdarīto darbību, vai jānorāda, ka tā ir izdarīta.

Restitutio in integrum pieteikums ir jāizskata trīsdesmit (30) dienu laikā no datuma, kurā ir beigušies *force majeure* apstākļi vai ir paziņots par krāpniecisko nolūku, ja vien nav iespējams piemērot jaunu termiņu, ja kāda iemesla dēļ nav ievērots iepriekš minētais termiņš (sk. CPK 152.–158. pantu).

Lapa atjaunināta: 20/06/2018

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviešanas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.